

Πέντε λόγια τῆς Ἰκροδίας
γιά τή δική μας Ἑλένη Σαραντίτη ...

Ἡ κρεῖτ' Ἑλένη Σαραντίτη

— μονοχώρα ἐν μέσῳ πολλῶν ἀδελφῶν — εἶναι γέννημα
τῆς Σπυριδούδας καί τοῦ Γιάννη Σαραντίτη, εἶναι ἓνας
δικός μας ἀνθρώπος.

Τήν βλέπουμε, βελτιότατη, καί τήν
υπερένουμε ψηλά στό λογοτεχνικό θρόνο καί
δοξο τῆς, ἔτσι ὅπως τήν ἔχουν ἀνεβάσει ἡ ἀξία
καί τό μεγάλο ἀναγνωστικό της κοινό, ἀλλά γιά μας
ἔτσι εἶναι νάτι πεισσότερο: εἶναι τό δικό μας γνώριμο
πρόσωπο.

Διότι τήν ζέρομε ἀπό παιδί.

Τήν βλέπουμε ἀπό μικρό κορίτσι
ἔως τήν ἔφηβεία της ἀνάμεσα μας.

Μέ τήν ὑψηλή διάκριση καί ἐπιδοθεῖα,
χαρίσματα μέ τὰ ὅποια τήν ἔχει προικίσει ὁ Θεός, ἔχει
ζομφθεῖ μέ τὰ « κρυφά μουτήρια » καί τὰ « μυστικά »
τῆς μισῆς μας πατρίδας.

Πρεσβιτώνται μόνη ή με τις φίλες της
 ή παίζονται στις πλευρές της προτομιάς και τη
 γειτονιά της, έχει ξεγελάσει στην κηδεία και τη
 μνήμη της όδεις τις χασές μά και τις πιέσεις των
 ανθετών του τόπου μας.

Έχει ναυουελατεί με το φλοίσκουμα
 της δικής μας θάλασσας. Γνωρίζει το τραγούδι του
 τειζονίου και το κλάμα του χιωνή.

Περιπατώντας ή ελένη από το Πετονάκι
 έως την Πλάκα, από το Βροντά έως το Ψαφάκι,
 και από τον Αναμόμοδο του φαρρού έως τις Πηλάδες,
 έχει απολαύσει όδεις τις άρχαίους ερωδίες της γης και
 της θάλασσάς μας, το φεγγάρι ολόγιομο και τον
 ήλιο να βλιδεύει στη Γλάυκη του λαφουβίου.

Γνωρίζει τις αντιπνοές των ανέμων, την
 αβρα που φέρνει ο νοτιός και τη βίτην κάρσο του βορρά
 από τα βουνά μας.

Γνωρίζει την ανθρωπογεωγραφία του τόπου μας
 ή τιμώμενη ημέρα υμείν Ελένη Σπραντίτη. Γνωρίζεται επίσης
 και αναγνωρίζεται ή ήδρα από οδόκηρη την περιοχή μας.

Πώς;

— Μά με τα 14 εν συνόλω βπουδαίη
 και διχθότερα της βιβλία, με πρόσφατο το ιστορικό
 μυθιστόρημα «Η Θούρα» του Μωνίδη της Σπάρτης.

— Αναγνωρίζεται από τις συνειδησίες της
 με τις έμμετες έφημερίδες: Βήμη, Έλευθεροτυπία,
 Κλημεσινύ, Ριζοπαλίστης, Τά Νέα και άλλου.

— Από τις βεθεύσεις και διακρίσεις με τις
 όποτες τιμήθηκε, όπως είναι της UNESCO, το Κρατικό
 βεθεύτο από το Κπουεχέτο Πολιτισμού και άλλα.

— Από τις εκπνεύσεις των έργων της.

Διαβάζοντας τα βιβλία της Στραυτίτη, πέραν των άλλων, περιέρχεται της λογοτεχνίας που απολαμβάνει ο αναγνώστης, διακρίνει οστά ψήγματα των βιωμάτων της στον τόπο μας, που αρέσουν πολύ στον ομιλούντα... και απολαμβάνει ο αναγνώστης μία γλώσσα εξαιρετικά επίγνωση και το χειρισμό της. Η γλώσσα της εδέως στα βιβλία της είναι είναι απλή εάν χάνει, μελετητή εάν τις πηγές του πατριωτισμού, κίερα, ακελής και σωφιστική εάν την ταπεινή μετριοσύνη του κωλο-μυθία και του τούργου.

Διαβάζοντας τα βιβλία της, ζυγός των άλλων, μαθαίνει και γράμματα, γι αυτό δεν είναι κωλοχού τυχαίο, ότι αποσπάρματα από το έργο της διδάσκονται στα σχολεία.

Πέραν και ανεξαρτητως αυτών που αναφέραμε, η κ. Ελένη είναι — όπως προείπαμε — η μοναχούρα ανάμεσα σε πολλούς αδελφούς. Βιαιευκρινμένους.

Μόλις που θα ταχμούσαμε να είπαμε, ότι και τ' αδελφία της κ. Στραυτίτη, τα Σαραντητάκια, όπως με τρυφερότητα λέμε στη δική μας «Διάλεκτο», έχουν προσφέρει πολλά στην ελεύθερη χώρα μας, ήθικη και ελικής τάξεως προσφορές. και άθορως.

— Πείθεται αδελφεί, βατικώς και μή, σε υπέρ νομοκρατία του Κζωτέριου.

— Συνίδρουν μεγάλο φιλανθρωπικό συμβατικό σε φτωχή χώρα της Αφεικής, με ιατρείο, γεωτεχνεία για κωλο νερό στούς κωτοίους, και άλλα.

— Συνίδρυσα τὸν μεγάλο Ἑλληνο-Ρωϊκὸ
Σύνδεσμο γὰρ τῆς σύμφιξης τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν
ὁμόδοξων λαῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρωσίας.

— Δύσκολον, χάλειπον, ἐπὶ Σύνδεσμο τῶν
ἐν Ἀττικῇ Περσικῶν, ὡς ἰδιουτυχία τοῦ, μὴ μείζων
καὶ ἐπιπόρην ἀλλοθουκ συναντήσεων τῶν συμπατριωτῶν καὶ
ἐπὶ κέντρο τοῦ Πειραιᾶ.

— Δύσκολον καὶνούργιον νοσοκομεικῶς
αὐτοκίνητο ἐπὶ κέντρο κρείας τοῦ τόπου καί.

Ναί, καὶ ἄλλα πολλά προσέφεραν τὴν ἰδέαν
τῆς κ. Στρατιῆς ἐπὶν εἰσέτασιν χώρας καί. Δὲν τὰ
ξέρω ὅσα, δὲν ἀνυφέρω ὅσα ὅσα γινώσκω γὰρ τῆς
ὕψηλῆς διεθνείας ἐπαφῆς τῶν ἀδελφῶν Στρατιῆς πρὸς
τὸ συμφέρον τῆς χώρας καί. Οἱ ἴδιοι δὲν δύνανται τίποτε,
δὲν μποροῦν γὰρ τίποτε, ὁ ὁμιλῶν, ἐξ ἰδίης πρωτοβου-
λίας καὶ ὡς ἐρευνήτης τὰ ἀποκαλύπτει.

Ἰάδωστε, ἂν ἐμεῖς δὲν μιλάμε
«καὶ οἱ λόγοι κενεάζονται», κατὰ τὴν δὴν καὶ βιβλικὴν
ἐπίσημον.

Σήμερα ὅμως δὲν μιλάμε γι' αὐτὰ.
Σήμερα μιλάμε γὰρ τῆς συγγενείας καὶ διὰ καὶ ἀνεξάρτη-
την Ἑλληνικήν.

Ἄγαθὸν καὶ συμπατριωτικῶς κ. Ἑλένη,
ἀπόψε εἶναι ἐπιτέμνη αὐτῆς ἀλλοθουκ τοῦ πτωχοῦ καὶ τῆς Ἑλένης
τὴν λαβούτῃ δὲν εἶναι οἱ ἡμέτεροι τῆς ἀθηναϊκῆς τυχεύσεως,
μήτε οἱ κατὰ κειροῦς διακεκρυμένοι παρουσιαστές τῶν
βιβλίων σου, οὔτε ἡδὴν - κατὰ κειροῦς, γὰρ -

Τὴ πολυπλοκὴ ἀκροατικὴ τῶν μεγάλων ἰωνοειδῶν
 ἀἰθουσῶν ὅταν παροουσιάζεσθαι. Εἶνα μόνο — καί
 ἦως ἀρεῖ! — τὸ θάλλπος τῶν συμπεριεωτῶν σου
 πολὺ ἐ ἀμαλιάζει.

Ἡ συνομοπουνδία τῶν Σουλδῶν
 τῶν βατικωτῶν ἸΑΤΤΙΚῶν ἀντινακῶν ἀπὸ τῆν τῆν
 ἀπὸ τῆν, ἀπὸ τῆν τῆν πνοι τῶν συμπεριεωτῶν ΜΜ.

Σου εἰχόμεστε, κ. Στραυτῆ, ὄφειλαν
 καὶ ἐμνεύσεις, μερὰ νια πνευματικά, γὰρ νὰ μάς
 δώσει καὶ ἀλλὰ ἀπὸν βιβλῆ.